

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE

2. neděle velikonoční cyklus B

Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On jim však odpověděl: „Dokud neuvidím na jeho rukou jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesías, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu. (Jan 20,24-31)

Milé děti, dnes jsme se v evangeliu dozvěděli, že pro učedníka Tomáše bylo těžké uvěřit, že Pán Ježíš vstal z mrtvých. Ani se mu nemůžeme divit. Známe sice z pohádek, že např. Sněhurka ležela jako mrtvá a když ji krásný princ políbil, tak se probudila. Ale to byla pouze pohádka. Tomáš byl skutečný člověk, který Pána Ježíše dobře znal. Viděl ho, když ho vojáci zatkli a pak možná viděl i z dálky jeho smrt na kříži, (protože být přímo pod křížem se Tomáš neodvážil, aby i jeho vojáci nezatkli, nevydali Pilátovi a neukřižovali). Viděl, jak je Ježíš mrtvý a uložený v hrobu, který hlídali vojáci. Pak se Tomáš od učedníků vzdálil, (nebyl s nimi, když se jim Ježíš ukázal po svém vzkříšení), přesto se k nim Tomáš vrátil. A najednou mu jeho přátelé říkají, že Ježíš vstal z mrtvých a že s ním dokonce mluvili a viděli jeho rány po hřebech v rukou i v nohách. Tomáše to nepřesvědčilo. Chtěl si to ověřit. Jak? (*nechte reagovat děti*) Ano. Jeho požadavek zněl: „Dokud neuvidím na jeho rukou jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Chtělo by se někomu z vás sahat do rány jinému člověku? Myslím, že ne. A přesto jsme často všichni Tomášovi podobní. Také nechceme uvěřit, že když slyšíme od maminky, že Bohu se určitě nelíbí naše hádky se sourozenci, naše praní se o hračky, naše neposlušnost, naše touha mít všechno, co nabízejí obchody ...nechceme tomu věřit. Možná máme pocit, že Bůh je někde daleko a nevidí do našeho srdce. Ale Bůh je blízko našemu srdci a nejvíce ho těší naše vzájemná láska mezi námi v rodině. To, že jsme spolu s těmi, kdo nás mají rádi (maminka, tatínek, prarodiče, sourozenci), i když nám zrovna neříkají to, co chceme slyšet, ale také nás někdy napomínají, nám pomáhá k tomu, abychom se zlepšovali a Bůh i my abychom z toho měli radost. Proto se o to také snažme a nezapomínejme, že Bůh nás má opravdu rád.

MINIKATECHEZE PRO MLADŠÍ DĚTI

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

SLOVNÍ KATECHEZE S POMŮCKOU

Chcete-li zpestřit Vaše kázání pomůckou a tím zintenzivnit vjem jeho obsahu, doporučujeme použít pomůcku a využít aktivitu.

2. neděle velikonoční cyklus B

Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána!“ On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“ Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“ Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu. (Jan 20,24-31)

Pomůcka: obvazy, náplasti

Milé děti, dnes jsme se v evangeliu dozvěděli, že pro učedníka Tomáše bylo těžké uvěřit, že Pán Ježíš vstal z mrtvých. Ani se mu nemůžeme divit. Známe sice z pohádek, že např. Sněhurka ležela jako mrtvá a když ji krásný princ políbil, tak se probudila. Ale to byla pouze pohádka. Tomáš byl skutečný člověk, který Pána Ježíše dobře znal. Viděl ho, když ho vojáci zatkli a pak možná viděl i z dálky jeho smrt na kříži, (protože být přímo pod křížem se Tomáš neodvážil, aby i jeho vojáci nezatkli, nevydali Pilátovi a neukřižovali). Viděl, jak je Ježíš mrtvý a uložený v hrobu, který hlídali vojáci. A najednou mu jeho přátelé říkali, že Ježíš vstal z mrtvých a že s ním dokonce mluvili a viděli jeho rány po hřebech v ruce i v nohách. Tomáš se rozhodl, že neuvěří, dokud se na vlastní oči nepřesvědčí, že Pán Ježíš skutečně vstal z mrtvých. Dokonce měl pro svou víru ve zmrtvýchvstání požadavek. Víte děti jaký? (*ukážte dětem obvazy a náplasti*) Mám tady obvazy a náplast, které by vám mohly napovědět. Na co se používají? (*nechte reagovat děti*) Ano. Používají se na ošetření ran. Tomáš se na takovou ránu chtěl podívat hodně zblízka. Dokonce jeho požadavek zněl: „Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebech a nevložím svůj prst na místo hřebů a nevložím svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“ Chtělo by se někomu z vás sahat do rány jinému člověku? Myslím, že ne. A přesto jsme často všichni Tomášovi podobní. Také nechceme uvěřit, že když slyšíme od maminky, že Bohu se určitě nelíbí naše hádky se sourozenci, naše praní se o hračky, naše neposlušnost, naše touha mít všechno, co nabízejí obchody ...nechceme tomu věřit. Možná máme pocit, že Bůh je někde daleko a nevidí do našeho srdce. Ale Bůh je blízko našemu srdci a nejvíce ho těší naše vzájemná láska mezi námi v rodině. Proto se o ni snažme a nezapomínejme, že Bůh nás má opravdu rád.